

ciència Recerca líder a Catalunya

Recerca de Champions

RECONeixEMENT • Diversos rànquings situen Catalunya com un dels focus d'investigació amb més potencial **TALENT** • Té científics de primer nivell, molts dels quals també treballen a l'estranger

X. A.
BARCELONA

Aquesta setmana passada una delegació de Catalunya va estar tancant acords en matèria científica amb Israel per aprendre a transformar la recerca en activitat econòmica i empresarial, una transició que al país del Pròxim Orient tenen molt per mà. Si Israel ha acceptat col·laborar-hi i, a més, hi posa diners, és perquè la recerca catalana té una alta consideració en l'àmbit mundial. Ara, una anàlisi a fons de les publicacions d'institucions catalanes a les principals revistes científiques ho certifica.

L'Observatori de la Recerca de l'Institut d'Estudis Catalans (OR-IEC) ha estudiat els articles publicats a *Nature* i *Science* entre el 2001 i el 2012. Pel que fa a la quantitat, Catalunya ocupava la 18a posició del rànquing, però va experimentar una progressió notable al llarg dels tres quadriennis estudiats. En el període 2001-2004 els científics de centres de recerca catalans van publicar 50 articles; entre el 2005 i el 2008 van ser 97, i en el període 2009-2012, 173. Així, es va passar de la 27a posició inicial a la 18a. Amb tot, si es tenen en compte les dimensions del país i es calculen les

Manel Esteller, de l'institut Idibell, és un dels 400 investigadors biomèdics més citats del món ■ Q. DURAN / ARXIU

publicacions per milió d'habitants, el nivell puja fins al 14è lloc.

Un cop quantificada la recerca, l'OR-IEC en va voler fer un estudi qualitatiu, així que va ponderar la quantitat de vegades que havien estat citades aquestes publicacions —es va calcular la mitjana de citacions per document de les dues revistes, de cada país i any—. En aquest cas, Catalunya apareix en la quarta posició, al darrera de Corea del Sud, Rússia i Finlàndia. Els autors de l'estudi, però, alerten que hi ha una distorsió meto-

dològica que perjudica els països amb un nombre més gran de publicacions, com ara els Estats Units i, en menor mesura, el Regne Unit. L'observatori conclou que l'activitat científica catalana és equiparable (fins i tot, superior) a la d'altres països de menys de 10 milions d'habitants, com, per exemple, Bèlgica, Àustria i Suïssa.

A banda del treball de l'IEC, recentment s'ha fet públic un estudi de la universitat de Stanford en què, a partir de la literatura científica del període comprès entre el

1996 i el 2011, es determinen quins són els investigadors biomèdics més citats i, per tant, més influents del món. El primer és l'immunòleg japonès Shizuo Akira, però entre els 400 primers n'hi ha cinc de catalans: Valentí Fuster, Joan Massagué, Josep Baselga, Carles Cordón-Cardó i Manel Esteller, que dirigeix el programa d'epigenètica i biologia del càncer de l'Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (Idibell) i és l'únic d'aquests científics que treballa a temps complet a Catalunya. ■